

ABONAMENTUL

Pe un an . 24 Cor.

Pe un jum. . 12 "

Pe o lună . 2 "

Nrul de Duminică

Pe un an . 4 Cor.

Pentru România și

America . . 10 Cor.

Nrul de zi pentru Ro-

mânia și străinătate pe

un 40 franci.

TRIBUNA

 REDACȚIA
și ADMINISTRAȚIA
Miksa utca 2—3.

 INSERTIUNILE
se primesc la adminis-
trație.

 Manuscrise nu se ina-
poiază.

 Telefon pentru oraș și
comitat 502.

Prietenia noastră cu regatul român.

Se știe că regele Carol al României a căutat prietenia monarhiei noastre cu mult înainte de a deveni rege. Unul din cele dintâi gânduri ale principelui de Hohenzollern, ales Domn al României, se îndrepta la primejdii din afară ce puteau să amenințe în existența sa tinărul stat la gurile Dunării, pe care se hotărîse a-l domni. Multe erau aceste primejdii. Una din cele mai mari venea necontestat dela colosul rusesc, care în puterea sa de expansiune și în drumul său spre Constantinopol nu putea privi cu ochi buni întemeierea unui stat neslav tocmai în acest drum. De altă parte monarhia noastră cu un număr atât de însemnat de slavi în interiorul ei, cu atâtea frontiere slave la nord și la sud și cu tendințe a se întinde printre slavii dela sud, avea și ea numeroase temeuri a se teme de puterea uriașă a căpeteniei tuturor slavilor. Noi am luat în Galiția drumul firesc al intrării rușilor, toate măsurile posibile pentru a împiedica invasiunea armatelor dușmane, dar cu toate acestea rămăneam în multe privințe descoperiți contra unei primejdii dela nord în combinațiune cu o probabilă turburare a popoarelor slave cari stăpânesc țările dincolo de Dunăre. Nu trebuie să fii strateg de profesiune, ca să înțelegi ce rol mare militar revine statului român, care, ori vine atacul din nord ori din sud asupra monarhiei noastre,

rămâne în coastele armatelor dușmănoase. Prietenia sau dușmănia României este pentru noi din acest punct de vedere neprețuită, și crește în valoarea ei în proporția sporirii destoiniciei armatelor române.

Pe acest temei și pe aceasta comunitate și identitate de interese mari de existență s'a încheiat și s'a strâns tot mai mult prietenia, mai întâi între cei doi monarhi, între Impăratul rege Francisc Iosif și între regele Carol, astăzi amândoi bătrâni, și mai în urmă între guverne. Vizita recentă a moștenitorului de tron al Austro-Ungariei la Curtea regală română este o dovadă, că și fiitorii monarhi ai acestor două împărății, amândoi tineri și voinici, sunt hotărîți a continua și a strânge și mai mult legăturile de prietenie create, cultivate și sporite de venerabilii și înțelepții lor predecesori. Prietenia aceasta are să fie traică și în viitor tocmai fiindcă este cimentată de interese atât de însemnate.

Noi românii de dincoaci de Carpați, noi românii supuși credincioși ai Maiestății Sale Impăratului-rege Francisc Iosif, firește ne-am bucurat văzând cum prin aceasta prietenie se realizează una din cele mai ferbinți dorinți ale noastre. Încă în conferința noastră națională din toamna anului 1890, va să zică acum nouăsprezece ani, am declarat »că dorim împreunarea în privințe economice a Austro-Ungariei cu România, menținerea raporturilor bune pe teren politic cu România și că știm prețui în heierea unei convenții militare«. Adevărat, că pe când faceam noi aceste declarațiuni, care

au avut între altele și meritul, a atrage asupra noastră pentru prima dată atențiunea presei europene, nu ne-am gândit numai la interesele capitale de stat, care se promovau prin aceasta alianță între Austro-Ungaria și România, ci ne gândeam și la jugul ce apăsa ceafa noastră. Prea mândri și prea încrezuți de însemnătatea noastră ca »membrii ai marii familii române de unsprezece milioane« — precum se zice în textul acelor declarațiuni — eram de convingerea fermă, că nu se poate închiega aceasta prietenie, fără ca mai nainte să ne fie ridicat jugul din ceafă, sau cel puțin să ne fie ușurată într'un mod oarecare purtarea lui.

Nu s'a întâmplat însă astfel. Dorința noastră pentru strângerea tot mai tare a legăturilor economice și politice cu regatul român s'a realizat pe deplin. Asistăm astăzi chiar la spectacole înălțătoare prin cari ambele Curți și guverne se întrec în manifestațiuni prietenești și cei doi fiitori purtători de coroane întărese și ei în castelul Pelișorului amicitia acum tradițională.

Convingerea noastră însă, exprimată acum nouăsprezece ani prin glasul unanim a celor 136 delegați români întruniți la Sibiu că »nu se poate ajunge această țântă a monarhiei pe cât timp dănuiește nemulțămirea românilor de aici« — ne-a înșelat. Ținta a fost ajunsă nu numai fără curmarea nemulțămirilor noastre, ci chiar *sporindu-se în mod însemnat*. Noi ne simțim astăzi cu mult mai strâmtorați de cum ne aflam acum nouăsprezece ani. Am fost într'aceea alun-

FOIȚA ZIARULUI »TRIBUNA«.

Lucien Descaves.

— Dela Academia Goncourt. —

C i o c l o .

(Urmare.)

Înșfârșit veni luna lui Septemvrie pe când aghiotantul se îndrepta spre Paris cu batalionul ce se unise la Roueu cu grosul regimentului în vederea manevrelor. Doamna Durieu încărcă cuferele, gata să le expedieze odată cu mobila îndată ce va fi înștiințată de sosirea soțului și mai cu seamă de rezultatul demersurilor sale privitoare la locuință.

Două zile după instalarea regimentului la școala militară, Clotilda primi o scrisoare lungă conținând știrile așteptate. Durieu găsisse în »cartier« două odăi »curățele« ce i-s'au închiriat cu bună voie. De altfel, n'avea de ales; o recunoaștere în jurul căzărmei i-a dovedit necesitatea de a înlătura orice altă combinație ca nefiind după punga lor.

Clotilda sosi într'o după amiază cu copilul. Intrând în noua-i locuință, dânsa nu fu în stare să ascundă consternarea ce-o cuprinsese.

În fundul unui gang îngust, împuștat de păduchi de lemn, o placă de indicare și un număr ornau o ușă, una dintr'acele uși de închisoare a cărei spoială pare un roșu-brun de sânge vechiu pe un parchet. În cele două odăi goale, leproase; între pereții văruiți străbătuți de grinde groase

în cari șuruburi enorme cu capete late formau noduri solide, — mobila, vasele, cuferele deschise să între — ciocneau, astupau ușile. Era o nebunie de deso-dine care strângea inima, ca la o vânzare prin portărei a zdrențelor unor oameni săraci.

— O să le așezăm toate la locul lor, spunea Durieu. Înțelege și tu, n'am avut vreme, și apoi, vreau să mă sfătuiască cu tine. O să ne trebuiască o săptămână mai, până ce om ajunge să descărcăm nișel drumu! Am să lipesc hârtie...

Fără să-l asculte, Clotilda deschisese fereastra. Vederea cavaleriei o exasperă:

— Dar suntem de-asupra grajdurilor!

— Ce vrei, n'am găsit nimic mai bun! Vecinul, maistrul nostru de arme, nu locuiește nici el mai la larg

— Totul pute aici, zise Clotilda închizând fereastra.

— Miros de odăi ce au stat închise, mărturisii Durieu. O să aerisim.

— Da, să mirosim băligarul, mulțămesc!

Și adaogă:

— Nici nu te poți măcar mișca!... Când unul din noi o să aibă treabă prin odaie celalt are să trebuiască să se culce!

Timp de opt zile nu-i mai tăcu gura. Totul era pentru dânsa un motiv de căteală, cu toată silința ce și da soțul ca instalarea să nu prea lase de dorit.

Aduseseră dela Dieppe un scrin cu patru rînduri de sărtare adânci ca niște cufer. Cele două dintâi aparțineau rufelor; celelalte două erau destinate vaselor și uneltelor de bucătărie pentru cari tânăra femeie nu găsea alt loc. Se întâmplă

chiar ca unul dintre sărtare să servească de bufet de bucătărie și rezultatul a fost că rufăria mirosea a grăsime mucegăită. În aceeași odaie, Durieu transformase patul său reglementar în canapea, acoperindu-l cu pânză. Patul, leagănul, un cuier improvizat, o masă de toaletă și o etajeră garnisită cu obiecte de bazar, mobilau odaia a doua.

Pe peretele tapițat cu hârtie bățătoare la ochi, se resfătau cromolitografiile ce se vând prin berării de femei.

Clotilda se plictisi curând. Zile întregi se plângea, regretând Dieppe.

— Crezi c'are să crească copilașul omeneste aici? Vara, mai ies cu el la plimbare, dar iarna ce mă fac? O, la, dacă ăsta ți-e Parisul...!

Ca să aerisească, Clotilda deschidea fereastra dimineața și o închidea numai de cât, revoltată de mirosul ce urca din grajduri. După aceea, domina putoarea searbădă a scutecelor ce se uscau toată ziua pe rezămătoarea unui scaun dinaintea unei sobe de tuciu...

Iarna, Durieu venea acasă muiat până la piele. Din ghetele și hainele întinse dinaintea sobei se înălțau aburi desgustători absorbiți de pereții ce îi redau a doua zi ca o suflare bolnavă.

Vara, se schimbară lucrurile.

Căldura sobei pe care gătea, adaogată la căldura dogoritoare a soarelui, exaspera locuința în care nu mai puteam trăi; acum trăiau în gang.

Aghiotantul se lăsa în părăsire. Nu mai era băiatul frumos dela Dieppe, ce se lustruia și freca câte două ceasuri; musteața îi atârna, nu

gați din toate pozițiile prin puterea brutală a statului și astăzi purtăm o luptă desperată pentru singurele comori ce ne-au mai rămas: pentru limbă, școală și biserică.

Este peste putință ca să ne scutim contra simțământului de amărăciune, care se furizează în inimi în fața acestei situațiuni. Firește și cu aceasta amărăciune în suflet avem să ne socotim membri ai marelui familii române și vom continua lupta înainte. Vom admira pe frații noștri din regat și ne vom bucura de succesele lor politice, dar evenimentele viitoare ne vor găsi mai bine orientați ca la 1890 în ceea ce privește politica națională a României.

Darea de seamă a deputatului Teodor Mihali. Duminecă în ziua de 1 August st. n. d. Dr. Teodor Mihali, deputatul cercului Ileanda-mare își va rosti în fața alegătorilor darea sa de seamă.

Regele Carol decorează pe Bülow. Ziarul »Norddeutsche Allgemeine Zeitung« scrie următoarele: Regele României a adresat principelui de Bülow o telegramă în care zice: Cu cel mai mare regret văd pe Alteța Voastră părăsind înalta însărcinare pe care ați îndeplinit-o în mod atât de eminent. Puteți privi cu mulțămire o lungă serie de ani în timpul cărora ați lucrat pentru întărirea și propășirea împărăției germane, adeseori în împrejurări foarte grele. Raporturile intime cari mă unesc de îndelungați ani cu vechea mea patrie și pe cari v-ați luat grija particulară de a le cultiva, vă asigură și în viitor sentimentele mele cele mai amicale. Primiți mulțămirea mele cele mai sincere pentru caldul interes ce ați arătat nelncetat țării mele care știe să prețuiască înțeleapta politică pe care ați condus-o cu o mână fermă. Ca amintire a raporturilor noastre personale de lungi ani de zile, rog pe Alteța Voastră să binevoiască a primi ordinul care poartă numele meu.

Firele »intrigii«. »Budapesti Hirnap« afirmă că în cursul frământărilor cari au format criza politică ungurească din lunile din urmă, firele »intrigii« s'au întins până în România. Intenția coroanei ar fi fost de a găsi un partid care să

mai scot pieptul cu mândrie iar incheieturile genunchilor slăbeau.

Ca să-l vadă plecând, Clotilda searăta câte odată la fereastră unde rămânea uitată, privind la crucii ce făceau exerciții în curtea cavaleriei.

Se scula de dimineață; se plângea că dela șase încolo nu mai putea să doarmă. Povestea că încerca senzațiunea unei prăbușiri — alusiune la scularea companiei ce ocupa catul de-asupra lor. Intr'o jumătate de oră dormitoarele se goleau, pe când cismele și paturile puștilor răsuna în gang, pe pereți până și în ușe, trezind copilul ce chiuia.

Acesta era delicat, de-o desvoltare neliniștitoare, gros ca un pui jumulit.

Clotilda se trezea rău dispusă, cu gândirea de parte, la Neuville, colțul de răcoare și liniște unde o scula sunetul goarnei, dar atât de îndepărtat și blând ca un cântec de cocoș auzit de sub plapomă...

Se dădu prin vecini.

Făcu cunoștință cu doamna Luillard, soția vagmistrului, o blondă foarte curățică, istovită și urâtă de nașteri succesive. Creștea pe al patrulea fiu, făcând minuni, întărită de visul de a se înămoli în curând în percepția promisă soțului într'un fund de țară unde copiii vor crește singuri, în aer și soare.

Soția măiestrului de arme era o paciaură puternică, desvoltată în murdărie ca o floare comună în pământ gras. Și la dânsa copii: băiețandrii deja vișoși, căutând în vocabularul soldatului porcării, ca să încerce, zice-se, să le pună în practică.

Cele trei femei se adunau de obicei ca să

leguiască votul universal spre a introduce la noile alegeri în cameră vre-o 200 de deputați naționaliști și socialiști.

Aceștia cu vre-o 50 de deputați unguri și cu croații ar fi format majoritatea și ar fi dărâmat sistemul oligarhic. În același timp prin colaborarea cu Lukács partidul kossuthist cu domniul Justh, Batthyányi și Holló s'ar fi compromis și astfel s'ar fi realizat alt scop al coroanei. În fond articolul este o intrigă a 67-iștilor împotriva kossuthiștilor dar informația e în orice caz interesantă.

Cursurile de vară dela Vălenii de Munte.

— Corespondență particulară. —

Vălenii de-munte, 3 Iulie.

Joi, în 2 Iulie st. v. d. B. St. Delavrancea a deschis cursurile de vară la Vălenii-de-Munte prin conferința sa »Despre adevărata poezie populară din punct de vedere estetic«, în care ne spune, cum a fost adună ea în alte țări și la noi, scoțând la iveală prin exemple frumusețea adevăratei poezii populare românești, contrar cu academicianul Duiliu Zamfirescu.

Seara, la orele 9 vorbește d. Iorga despre adevărata poezie populară din punct de vedere istoric, unde ne spune cum s'a înfățișat ea în diferitele timpuri, cum a fost socotită și ce atitudine au luat învățații față de ea.

În suta a 15-a și 16-a nu găsim pomenire de cântece populare. Ce e drept au căutat unii învățați, așa și Alexandri să dea niște poezii de pe vremea lui Ștefan-cel-Mare, dar acestea nu le-au aflat dela popor, ci ei înșii le-au fabricat. Asemenea a făcut și Hașdeu cu »Cântecul lui Ștefan-cel-Mare«. Prima pomenire despre poezia populară românească se face pe vremea lui Mihai Viteazul, dar și aceasta nu de un cronicar român, ci de un ungar, care spune, că atunci, când Mihai a intrat învingător în Alba-Iulia »lăutarii cântau din gură«. Iar Strassburg care a petrecut câțva timp și la București, scrie la 1630 că lângă Leon Vodă »cântau lăutarii din reșpultura plu-

zeflemisească o cantinieră a cărei lux le rănea și pe care o acuzau de a fi amanta celor patru sergenți-majori din batalion.

În anul acela, un aghiotant a fost decorat cu medalia militară. Acesta se numea Le Gardois și nu avea la activul său, ca să explice această distincțiune onorifică, decât cei doisprezece ani de serviciu. Sosise la corp odată cu Durieu. Dar, cum acest din urmă manifestase dorința de a intra în viața civilă, Le Gardois singur fu propus pentru decorare. Astăzi înainte de vreme, primea medalia militară, mai norocos decât nu sunt de obicei chiar aceia pe cari nici o acțiune însemnată nu-i indică pentru o asemenea favoare.

Decorarea aceasta deveni pentru cele trei femei un nou prilej de jălueli. Cele două vecine se înduioșau de soarta soțului Clotildei, jertfit pe nedrept:

— E mai vechiu sub-ofițer decât Le Gardois. Și se cuvinea de drept...

Durieu trebuia să sufere consecințele acestor cuvinte.

— De ce dânsul și nu tu?

— Ți-am spus de sută de ori! am pierdut rangul de vechime cerând funcție la minister. Nu puteam să fiu obiectul a două propozițiuni; de altfel, nu mai aparținem corpului decât în calitate de asimilat la comisionați, mă înțelegi?

Dar, un ceas mai târziu, Clotilda revenea din nou la același subiect. Nu mai știa altceva! Durieu era căsătorit, argumentul acesta răsturna toate obiecțiunile. Dânsul avea mai mare nevoie de medalie decât de Gardois, becher.

mânilor lor un cântec bătrânesc. (patrium carmen).

Dela anii 1640 încoace cântecele populare încep să degenereze, căci domniul ziceau că-i înjositor a le cânta, așa, încât și când să făceau cântece, le făceau numai din ironie. Așa se zice, că ar fi făcut și Ioan Sobieski un cântec:

*Constantine fugi bine,
Nici n'ai casă, nici n'ai masă.*

Mai târziu începe Dosoftei a traduce Psaltirea în versuri sub influența cântecelor populare; iar Constantin Stolnicul (1680—90), poetul dela curtea lui Vodă Brâncoveanu, care a vrut să scrie istoria neamului, între izvoare s'a gândit și la poezia populară și zice că poeziile populare cuprind lucruri vitejești, dar nerinduite. Neculce încă și ar fi luat materialul și din poezii populare; iar poezii Văcărești luau poezii populare, la cari mai adăugau și ei câte ceva așa la »Niculache« Văcărescu găsim poezii populare, pe care le știm din scrisori și pe cari el le-a strâns numai pentru sine, și nu ca să le publice. La cazuri de moarte sau întâmplări zguduitoare încă se puneau câte un logofăt de făcea poezii populare, dar fără frumusețea poeziei populare; înfățișarea îi era populară, dar sufletul nu.

La lecția II-a, care s'a ținut în 3 Iulie, dl Iorga continuă mai departe despre adevărata poezie populară și după ce face o mică asemănare între regiunile, poporul și eroii Scoției și României, ne spune despre colecția de cântece populare făcută de episcopul scoțian Percy, pe cari tipărindu-le a întâmpinat multă simpatie. Germanul Herder însă cu »Glasul popoarelor« a atras atenția tuturor asupra poeziei populare, afară doară de români, cari nu la impulsul dat de Herder, ci de sârbi, la cari cărturariul Vuc Caraghiți le-a trezit sufletul culegând poezii populare (1815.) în războiul pentru libertate.

La noi Nicolae Văcărescu a strâns poezii populare (1820—29), care culegere nu e singură, ci întâlnim și în Maramurăș, unde cantorul Lupu (1821) a strâns poezii populare într'un manuscris pe care teologul Bârlea l-a găsit, când a umblat după însemnări de pe biserici și cărți bisericesti. Aceasta e cea mai veche colecție de poezii populare românești și cuprinde cântece dela mese

— Și ce a făcut ca s'o aibă, poți să-mi spui? Nimic. Știu bine că nici tu n'ai făcut cine știi ce treabă! Dar, de oarece v-o dă la rang de viță, de ce el și nu tu, iacă?..

Și adaoga:

— Nu mi-e de medalie, ci de cei o sută de lei ce cădeau în casă cu ea!

Trăiau cu greu din împrumutul aghiotanților, adesea vătămat prin reținerile maestrilor — lucrători și nesfârșitele modificări ce se făceau înutele de cătră ministrii ce se schimbau la putere...

Durieu invidia aproape situațiunea sub-ofițerilor de un grad mai inferior. Nu se mai pasiona pentru dolman, stofă de ofițer, galoane la mână și chipiu... Ar fi preferat să-l îmbrace Statul, căci, în definitiv, cheltuielile de reprezentare reduceau aproape solda la aceia a unui sergent-major de exemplu.

Apoi, copilul le costa scump, bolnav într'adevăr, doborât de lepra locuinței, de iarna riguroasă ce-l închidea în acest colț de cazarmă unde nu scapi de miasme decât cu condițiunea de a-ți scuipa plămâni în curentele de aer.

Nevoia creștea. Tînăra femeie amărită, lovită tot de-odată în speranța și în firea ei de țărancă iubitoare de spațiu — se răsbuna pe Durieu.

Chinuitoarea neputință a acestuia îl arundă în brațele maniei, a autorității buimăcite și a tremurăturilor față cu șefii. Treburile scârnave la care se condamna schimbau cănele de casă în căne de stână: țipa contra oamenilor, se găsea veșnic în drumul lor, chinuit de temeră unui sistem de răspundabilitate ce-l expunea în gorișorilor căpitanului.

Vorbește mai departe de Paris Mumuleanu (Slatina), care cunoștea poezia populară și el însuși a scris poezii populare dar fără valoare, afară doar de cele de beție, scrise în metru popular; au urmat colecția lui Anton Pan »Versuri muzicești« (1823) și báladele românești, tipărite în rusește la 1830 de Alecu Hașdeu în foaia rusească, în care în anul 1833 a publicat și un studiu despre cântecele moldovenești din punct de vedere istoric.

Internatul din Beiuș.

Cum s'a înființat internatul. — Bărbații cari l-au condus. — Cerem mai multă stabilitate.

— Dela corespondentul nostru. —

Beiuș, la 16 Iulie 1909.

Se împlinesc zece ani de când s'a pus temelie internatului diecezan gr.-or. rom. din Beiuș, într'un loc de o privesc ademenitoare, ferit de sgomotul străzii, împrejmuit numai de liniștea pomilor și a aleelor de o intimitate ce te îmbie.

Până când autoritățile noastre bisericești s'au hotărât, în sfârșit, să ridice această reședință pe lângă liceul românesc gr.-cat., a trebuit multă vreme de gândit, căci nu se putea ști dacă săvârșește oare un act de vie mândrie despre simțul de jertfă al creștinilor ortodocși din dieceza Aradului, sau un act din care să iasă la iveală numai slăbiciunile noastre.

Dar pe lângă un liceu la care numărul covârșitor al studențimei este de religioasă ortodoxă, nu mai încapă în doială, că ridicarea unui internat era chiar o necesitate imperioasă. Și când pe o vreme liniștită, adumbrită de cerul înourat, ne strănsesem la punerea pietrii fundamentale, fiorul sfânt al mulțămirii sufletești străbătu inimile noastre.

Să facem deci un mic popas la acest leat din viața internatului și să luncăm cu gândul în trecutul lui. Internatul se ridicase din jertfele creștinilor. Atunci era o vreme, când Beiușul avea un număr considerabil de bărbați devotați binei obștesc. Acolo era avocatul Paul Papp, comercianții Dumitru Negreanu și Nicolae Cristea, filantropi, cari prin trecerea lor la cele eterne au lăsat în urma lor un gol mult simțit. Era apoi calichetul Nicolae Diamandi și advocații de acum Dr. Gavriil Cosma și Dr. Constantin Popovici etc.

Aceasta fu abdicarea demnității sale. Se ținu de »strășnicie«, această idiotie a autorității, după cum brutalitatea este prostia forței.

Clotilda văzându-l în sfârșit în mediul său, pierdea toate iluziunile; în mod limpede, ea avea impresiunea micșorării soldatului în cazarmă. Soțul îi apărea micșorat, fricos, cu inteligența tremurândă în expectativa veșnică a vre-unei năpaste, sfârșind prin corvoadă sau pedeapsă.

Dela cel mai mic la cel mai mare aceiași stare sufletească.

Câte odată, sergentul-major îi spunea lui Durieu după raport:

— Viu dela căpitan; când a auzit că e de gardă a făcut o mutră!...

La adunare, Clotilda vedea soldații dela fereastra aduși de caporali ca vitele unei turme de câră câinii stăpânului, aproape istoviți, cu aerul speriat al mielului mușcat la picior.

Nu mai avea nici o bucurie să iasă la plimbare cu Durieu.

Cât timp se găseau în vecinătatea cazărmei, ea-l simțea îngrijorat, pânditor, ascunzându-se la vederea unui ofițer din campania lui.

— Înțelegi, Cloclo, or să zică: ăsta tot pela plimbare e...

Prestigiul galonului dispăruse. Tânăra femeie se plângea că Durieu nu putea să poarte și el copilul în brațe sau să împingă măcar cărucioara; de aci, plimbări cât mai rare; neconținut aghiotantului îi lăsa brațul să salute vre-un ofițer; de altfel, nu se simțea la largul său, era stângaci când eșea cu dânsa.

Acestia au fost pregătitorii drumului pentru edificarea unui internat în Beiuș.

Internatul deveni în timpurile de acum și cele ce se vor mai scurge un act de premenire religioasă morală și totodată națională, pentru tineretul ce urma să studieze la liceul din Beiuș. Conducător într'un mod ideal, cu un regulament de disciplină, corăspunzător timpurilor de azi, tinerii pe lângă progresul în studii pe care-l face mai are și libertatea necesară ca să-și câștige și cultura socială, atât de trebuincioasă oricărui individ ce se pregătește pentru viața publică.

În cursul celor zece ani de existență internatul adăpostise peste 500 de elevi, cari pe lângă mâncare bună, sănătoasă și ieftină, pe lângă baie, spălat și medic, primesc locuință aranjată în mod igienic și o supraveghere severă, un control aspru pentru ca progresul în școală să fie cât de bun și temeinic. Apoi au la dispoziție o bibliotecă compusă din lucrările cele mai de valoare ale scriitorilor noștri, în mare parte dăruite de profesorul universitar d. Nicolae Iorga.

Că supraveghierea se execută cu toată vigilența ne dovedește progresul foarte satisfăcător, ce an de an îl fac elevii în studii, neînsemnat fiind numărul celor îndrumați la repetiția școlii, un atestat favorabil și pentru conducătorii internatului, cari și au dat toată truda să mențină bunul renume al institutului.

Internatul este condus de un rector, care cu o singură excepție a fost și calichetul tinerimei, de un prefect care se îngrijește de disciplină și de o comisie de trei.

Primul rector a fost Nicolae Diamandi, un om de o minte ageră, de o autoritate impunătoare. El dase studențimei o creștere religioasă temeinică și prin venirea lui biserica ortodoxă din Beiuș umiliată înaintea străinilor căpătase un factor hotărâtor, la o îndrumare nouă, impunătoare. Păcat însă că acest bărbat înzestrat cu frumoase calități intelectuale, isvorător din familia românești foarte distinse, pentru firea sa războinică, ce se deslănțuia asupra autorităților bisericești sale într'o formă nedeamnă de un om, ce se respectă, a trebuit înlăturat din rectorat și pe urmași și din postul de calichet.

Îi urmă Pompiliu Dan, fost profesor la liceul din Brașov. Fusese numai rector. Român de o inimă caldă, venit dintr'un mediu, unde este atâta prisos de viață românească, cu moravuri bune și curate, lucru firesc, că nu putea fi decât propagatorul înfocat al dragostei de neam, de limbă și de patrie. Pentru întâia oară — se auzise și în Beiuș pe timp mai îndelungat, limba românească în formă mai curată, rostită la toate

Pentru trecător, femeia care se plimbă cu un militar nu poate fi decât o fiitoare. Gluma înrădăcinată la noi; clișeul pe contul căruia, de cinci zeci de ani trăiesc caricaturii și care consistă în a face din copil trăsătura de unire dintre slujnică și soldat — această glumă albită de vreme nu era străină scrupulelor ce-și descoperă Durieu. Acum, chiema soția Cloclo, numele ce i-se da altă dată în cazarmă, și aceasta cu o superbă inconștientă.

Clotilda avea instinctul acestui ilogism, dar unde soțul îi apărea mai mediocru era în detaliile serviciului cotidian.

Subofițerii și caporalii venind să-i comunice ordinele, îl găseau cu copilul în brațe în mijlocul scutecelor umede. Într'o zi, pe când ședea pe canapea, lângă soție, aceasta surprinse în zimbetul îndoios al omului șiretenia unei glume strașnice făcută unor amorezi în exercițiu.

Atunci se revoltă, hotărându-l să arate ce poate.

— Ce o mai fi și asta! Nu mai ești nimic în afurisita de companie? Îi lași să vie, să se ție de tine până și în casă la orice oră! De ce nu-i culci cu noi? Nu vezi că te spionează, că suflă ofițerilor în ureche, că nu poți să fi bun aghiotant și tată de familie cum se cade?... Își bat joc de tine, asta se vede lămurit!... Ah! de-aș fi în locul tău!...

Durieu de care se zicea altădată: Om bun, deveni de nesuferit. Fără noimă, dădea buzna prin durmitoare strigând: — »Vă bag pe toți la răcoare!... Sergenți, caporali, vă bag la răcoare!...«

ocaziunile mari, de cătră acest bărbat, care cu tot dreptul putea biciui pe toți pângăritorii graiului românesc.

Fiind însă numit numai cu caracter provizoriu după doi ani se depărtă. Venise în urmă-i preotul Vasile Terebenț, care obișnuit cu viața dela sate, după o activitate de un an, se reîntoarse iarăși la liniștea dela țară.

Mai mulți ani a funcționat ca rector și calichet, Victor Fildan, om corect și un econom excelent. Se înțelege, că având râvnă, a putut desvolta o activitate mai intensivă. A făcut esențiale schimbări, a îndreptat ce era de îndreptat, a introdus noi norme de disciplină internă, și a chivernisit pe seama internatului sume considerabile. Cu sfârșitul anului școlar 1908/909 își înaintă demisiunea.

În curs de zece ani deci internatul avuse 4 rectori. Dar ca aceasta instituțiune de creștere noastră să înainteze cât mai repede spre înflorire ar fi foarte consult, când s'ar putea răi schimbările de rectori. Să fie numit un bărbat, care să-și dedice viața întreagă acestei instituțiuni. Să ne facem sucrescență pentru viața monahală, căci acest trai se cere unui rector seminarial. Sau dacă nu facem un regulament care impune așa condițiuni, e de prisos, căci fiecare rector nou nu se gândește să rămâie statornic și așa tot nu poate fi adevăratul, neînfrântul și neobositul muncitor, care să treacă nepăsător și peste intrigi și șicanele unui mediu social ciudat, ci se va gândi la timpul, când are să părăsească internatul și la viața ce are să înceapă atunci.

Vom găsi oare în d. Balea, noul rector, bărbatul de mult dorit? *Senin.*

Triumful naționaliștilor persani.

Situația în Persia pare a se limpezi tot mai mult. În urma strălucitului triumf al naționaliștilor, Șahul, înțelegându-și situația, a declarat că e gata să renunțe la tron, numai învingătorii să-i asigure domnia dinastiei lui.

După unele telegrame, revoluționarii au primit propunerea șahului. În locul lui va veni pe tron fiul său Ahmet Mirza, care nefiind încă major, va primi ca secundant un regent. În curând liniștea va fi restabilită complect. Căci, în urma declarației Șahului că se retrage, revoluționarii au declarat și ei că vor depune armele.

Chiar dacă luptele ar continua în urma măsurilor luate, averea și viața europenilor din Persia este asigurată. La Teheran au sosit noi trupe

Devenia caraghios, — plantat în companie ca o gogoriță în mijlocul câmpului.

Un eveniment neașteptat îi dădu spaime nouă.

Iuillard fu informat în mod oficios de numirea sa ca perceptor. Deci, locul său devenea vacant. Doi candidați se găseau în prezență: Durieu și Le Gardois, cel cu medalia militară de anul trecut.

— »Și-a luat nasul la purtare, zise Clotilda; sper c, de data asta, îțiiei revanșa!

Deacum îi hărțâia, se ducea pela vecini ca să se lumineze, să culegă indicii. Uitau mâncatul și băutul, socotind avantajile acestei moșteniri; câteodată, noaptea, rămâneau nemișcați, cu ochii deschiși, ascultându-se cugetând.

Toată ziua lăsau ușa lor deschisă ca s-o vadă pe aceea a vagmistrului, vecinul lor.

— Cel mult vre-o cinsprezece franci pe lună. Dar, ce consider mai mult, este liniștea mea și poziția mică ce o să am în regiment.

— Ce mă interesează mai mult pe mine, îndreptă Clotilda, este locuința. Odăile lor sunt mai mari decât ale noastre, plus o odăiță fără fereastră... Și vederea... vederea pe bulevard... Mai sănătoasă pentru micuț și mai veselă pentru mine... O să putem dormi dimineața!

— Da, nici exerciții, nici corvoadă; totuși, o oarecare răspundere, adause Durieu îngâmfat.

Numărau simpatiile sigure în favoarea lui Durieu, simpatii susceptibile în aparență de a hotărâ pe colonel.

— Ia să vedem! Ai zis: căpitanul tău, comandantul — ăla blond, nu i așa? — Da are aerul să fie om de treabă! Da ălat?

rusești, întărind în mod considerabil garnizoana destinată apărării intereselor europenilor. Căci probabil europenii vor mai avea nevoie de ajutorul trupelor străine, întrucât e de prevăzut că pretenții la tronul Persiei vor porni în curând lupta unul în contra celuilalt.

Unul dintre acești pretendenți, Zieles Sultan, care actualmente petrece la Viena, a plecat zilele acestea spre Persia. În urma sfaturilor guvernului englez, el însă a rămas la Londra, așteptând aici fazele dezvoltării lucrurilor din Persia.

În ultimele lupte trupele rusești au avut față de persani o atitudine revoltătoare. Din această cauză comitetul național din provincia Ferbeician a și publicat un protest, în care zice între altele:

»Guvernul rusesc, abuzând de răbdarea noastră cea fără de margini, își continuă opera de distrugere în țară la noi, sub cuvânt că-și apără supușii din Teheran, acest guvern a trimis la noi trupe, cari maltratează populația în chip nemernic. În Meșed aceste trupe au sprijinit pe față pe reacționari în contra liberalilor. Rusia a trimis un corp de armată în contra oștirii noastre, care luptă pentru constituție.

»În numele unui popor, care de o sută de ani luptă în contra tirăniei, protestăm!»

Triumful naționaliștilor persani e privit cu simpatie în toate țările liberale.

Din Străinătate.

În jurul asasinatului din Londra. Șeful spiritual al revoluționarilor indieni, care se află la Paris, publică prin ziarul »Times« o scrisoare prin care caută să justifice asasinatul din Londra. El sfătuiește pe englezi să părăsească India cât mai curând, căci altfel se va întâmpla o dramă care va sgudui lumea.

Declarațiile lui Riza Tewfic pașa. Corespondentul din Paris al ziarului »Pester Lloyd« a avut o convorbire cu Dr. Riza Tewfic bey, organizatorul principal al comitetului revoluționar intern. El a declarat că turcii vor face tot posibilul spre a păstra caracterul național al țării lor, însă acest principiu al domniei turcești nu înseamnă asupra naționalităților stabilite în Turcia.

»Ar trebui să fim uitați umanitatea și principiile noastre liberale, dacă nu am permite naționalităților ca să se bucure de toate drepturile omenești și cetățenești.»

Puterile față de revoluția persană. Ziarele engleze se arată satisfăcute de victoria naționaliștilor persani. Se insistă mai ales asupra faptului că înțelegerea cu naționaliștii s'a stabilit numai grație intervenției ambasadurilor Angliei și Rusiei.

Ministrul de externe rus comunică cu privire la atitudinea Rusiei, că Rusia va recunoaște guvernul ales de poporul persan și nu se va mai amesteca în afacerile interne ale Persiei. Rusia va avea numai rolul unui spectator și apărător al intereselor materiale rusești.

Cercurile guvernamentale din Paris sunt de părere că Persia se află în preajma unor complicațiuni grave. »Le Journal« face o paralelă între evenimentele din Persia și cele din Turcia, spunând că ambele state au avut mult de suferit pe urma despotismului. În Persia sunt multe persoane cu cultură occidentală, însă — Persia nu dispune de o armată ca aceea a tinerilor turci. »Le Matin« scrie: Putem spera că ținara Persie, care a învins între împrejurări atât de grele, va inaugura noua eră prin reforme folositoare și și va introduce un regim liberal.

Bulgaria nu va încheia alianțe Se anunță din Sofia: Se asigură din loc competent că un membru al cabinetului bulgar a declarat cu privire la politica externă că Bulgaria va rămâne autonomă și că nu va încheia nici odată vre-o alianță care să fie îndreptată în contra vre-unui al treilea stat. Svonurile despre intențiuni de o alianță sârbo-bulgară și greco-bulgară sunt deci neîntemeiate. Bulgaria aspiră numai la relațiuni mai intime cu Turcia cari să aducă relațiuni mai durabile.

Noul cancelar al Germaniei.

Se zice că numirea lui Bethmann Hollweg de cancelar al Germaniei e tot un fel de victorie a lui Bülow. Noul cancelar era confidentul său și colaboratorul oficial, dacă nu convins, al politicii sale: când prințul Bülow și-a dat demisia, a insistat călduros pe lângă împărat; pentru numirea lui Bethmann-Hollweg ca urmaș al său.

Alții însă, cred că Wilhelm II. chemând pe d. de Bethmann la cele mai înalte funcții ale imperiului, a cedat nu numai simpatiei personale pe care i-o inspira funcționarul său conștiințios, — ci a ținut să dea satisfacție, într-o măsură oarecare, opiniei publice.

Opinia publică — și acesta e faptul remarcabil al crizei acesteia — a jucat, întâiaoară în istoria politică a Germaniei — un rol oarecare în evenimentele cari s'au perindat.

Mai mult ea, decât intrigile parlamentare, a determinat căderea lui Bülow. Ea recomanda, de câteva săptămâni încoace, pe Bethmann-Hollweg, împăratului. Și-l recomanda, nu fiindcă el ar fi fost mai popular ca alții, dar fiindcă a remarcat în el un spirit limpede și precis, un om politic fără favoriți și obligațiuni create de un trecut prea strălucitor, și prin urmare, destul de independent ca să împlinească sarcina delicată și îngrată, care se așteaptă dela cancelarul de mâine și care consistă în limpezirea unei situații neobișnuit de turburată...

Bethmann-Hollweg e un om de o energie liniștită, de o concepție îndelung de gândită a realității, și un admirabil simț al realității. Elocvența lui nu e avântată, ci plină de argumentația clară și strânsă a omului politic de seamă.

Și în sfârșit, el cunoaște admirabil întregul progres al mecanismului constituțional și administrativ, fiindcă a urcat toate treptele carierei administrative.

Care va fi politica lui internă?

Experiența a dovedit că alianța conservatorilor și a liberalilor, închipuită și un moment realizată de prințul Bülow, era una din acele ficțiuni pe cari și le permitea diletantismul fostului cancelar. De aci înainte însă, cancelarul imperiului trebuie să se orienteze precis, — sau la dreapta, sau la stânga. Într'un caz sau altul, va avea în față un dușman puternic și primejdios.

Întru cât privește politica externă, și în deosebi, în politica față de Franța, — ideile cancelarului sunt încă nelămurite.

Noul cancelar nu s'a ocupat nici odată de aceste chestiuni. În acest domeniu, el are de făcut școala întreagă. Se asigură că împăratul va fi mentorul. Se zice chiar că el va profita de plecarea lui Bülow, ca să pună iarăși puternica mână, pe departamentul afacerilor străine.

În orice caz însă, francezii n'au nimic de pierdut...

— Alalt?

— Le Gardois... Are pentru dânsul?

— Pe șeful său de batalion, care i-a fost căpitan... De asta mi-e frică mai mult.

— Bine, da dreptate nu mai este? Iți datorez o desbăgubire, fără să mai socotim că locul e destinat unui om însurat... El, a avut medalia; fiecare la rândul său!

Ajunseră să trăiască de fapt la luillard. Clotilda ajută pe soția acestuia să așeze în cufer; Durieu venea să stea de vorbă cu vagmistru, plătind mereu câte un rând la cantină ca să l șpovedească.

Seara, când se găseau singuri Clotilda spunea:

— O să punem scrinu în colț, lângă fereastră.

Însfârșit sosi numirea oficială a lui luillard; îi se dădea douăzeci și patru de ore ca să se ducă la post.

Timp de opt zile soții au fost prinși de nebulie. Durieu nu mai exista, zăpăcit de risul sub-ofițerilor ce-l puneau să povestească pentru a suta oară visul său de a avea și el o percepție la expirarea termenului de reangajare. Desigur, locul de vagmistru are să-i permită să aștepte până atunci. Dar or să l numească?

— Fără îndoială, asigurau camarazii; iți revine de drept.

Le Gardois trebuia să manevreze și el de partea

lui. Amândoi se întâlneau, stau de vorbă prietenește, fără ca să atingă vre-odată, pe cât de departe, chestiunea rivalității lor. Lupta se desfășura în ascuns, surdă, cu lovituri de influență...

— Am văzut pe colonel azi dimineață; sper să răușesc; se gândește la d-ta — îi zise lui Durieu comandantul.

Seara, Clotilda arată soțului o fâșie de lumină subț ușa vagmistruului și afirmă că, acolo vor locui peste opt zile.

A doua zi, pe când se puneau la masă, Lombard, micul sergent-major intră cu caietul de ordine în mână.

— Veste rea! zise el numai decât. Și citi:

»Aghiotantul Le Gardois ales să înlocuiască pe aghiotantul luillard în funcțiunea de vagmistru, se va pune, cu data de astăzi, în curent cu noui serviciu.»

— Bănuiam, observă foarte simplu Durieu, palid, lăsând să cadă furculița ce ținea în mână.

Dar Clotilda, revoltată, izbucni:

— Asta vă e dreptatea! Regimentul o familie mare și câte mai povestesc!... Și se mai găsec tâmpiți ce se reangajează — pot s'o spun, căci d-ta, d-le Lombard, ești din contingent... Când o să-ți iei nevastă este că ai să ai cu ce s'o hrănești, hai? Regimentul... altă socoteală. El spune sub-ofițerului căsătorit: Iacă patru pereți, nu frumoși, nu curați, ce put a mizerie și friguri. Ta-

vanul e crepat, ferestrele nu se închid, pardoseala se desprinde. Noi nu putem nimic! Adresați-vă Geniului militar... De altfel, nu vă va fi greu să găsiți locuință mai bună în oraș grație îndemnității ce vă acordă statul... — cincisprezece lei!...

— Le Gardois, desigur..., începu Durieu...

— Ia mai lasă, întrerupse Clotilda, eu îl admir pe Le Gardois! Un șiret care v'a dus de nas pe toți ca pe niște copii!

Această ultimă înfrângere, — a treia — o exaspera, ucidea într'ansa mândria ce, altădată, o agăța de brațul aghiotantului său. Acum știa ce poartă pielea! Activitatea lui nu atârna greu în cumpănă: funcție la minister, medalie militară, loc de vagmistru, — pe toate le-a scăpat. Acum, era gloria finală, de neînălțurat, a nulității; omul jertfit corvoadelor, contrar apelurilor și inspecțiunilor; spionul nenorocit al căzărmei lătrând veșnic și veșnic legat!...

Timp de o lună Clotilda făcu bale. Ce o irita mai mult, era instalarea lui Le Gardois în apartamentul predecesorului său.

— Ce-o să facă el singur în două odăi? Dacă o fi să l întâlnesc toate zilele pe scară să ști că nu rămâi aici! Nu vezi că ne batjocorește!

Durieu protesta. Nu trebuiesc exagerate lucrurile.

(Va urma).

Dacă a-ți încercat toate!

și tot nu v'au trecut durerile reumatice cerești o sticlă de

SPIRT DE GHIATA

care face să înceteze imediat orice durere de cap, de dinți, provenite din răceală, ca d. e. Junghuri în coaste și în spate, se folosește cu rezultat bun. În contra GUTURAIULUI singurul remediu.

Prețul unei sticle 60 fiteri, o sticlă mare 1 cor. 20 fil., 3 sticle mari

san 6 sticle mici se trimiț porto franco.

Cantități mai mici nu se trimiț prin postă.

Se găsește și se poate comanda

Szémann Agoston

farmacist,

Hatvan, Főtér nr. 126.

Se expediază zilnic în toate părțile țării

„Impăratul Austriei“...

»Impăratul Austriei« este titlul unui interesant articol din »Reichspost«. E o corespondență din București care reproduce o convorbire cu d. I. Teodorescu. D-sa povestește cum într-o discuție avută cu mai mulți prieteni la care a participat și d. Durand deputat belgian, care a vizitat România în mai multe rânduri, se pusese chestia: Care-i situația cea mai puternică și mai făgăduitoare pe viitor în Europa. D. Durand a răspuns că e situația împăratului Austriei.

Iată expunerile dlui Durand: În cursul timpului. Europa amenință să se descompună în două continente cu totul deosebite sub raportul moral și social-politic: în Europa de vest care va crește necontenit în bogățiile sale economice și culturale și în Europa de est care va rămâne tot mai în urmă.

Voi românii aveți nenorocul de a fi un ostrov izolat în acest răsărit ciudat și totdeauna visând la trecut, în orient în care formați abea 15% din acele națiuni cari vor fi anevoie de câștigat în timpuri apropiate. Situația voastră e din pricina asta într-adevăr foarte tragică.

Acest răsărit al Europei, un amestec nesfârșit și permanent de limbi, de națiuni și de mentalități în care se întâlnesc toate fazele omenirii dela starea primitivă a agriculturii până la civilizația cea mai rafinată cu toate treptele intermediare, acest est nu va fi niciodată în stare să înceapă din sine însuși o viață nouă, o viață occidentală de libertate de progres și civilizație. Se pot ticlui aici constituții și se pot introduce în forma lor cea mai modernă; le va lipsi totuși temelul pe care să prospereze.

Este însă necesară o putere europeană care, fără a fi în întreg mea înrudită cu una din acele naționalități, este destul de puternică și civilizată, are putere destulă de a se cobori la acest răsărit spre al ridica până la sine. Ar fi deci nevoie de o putere europeană înaintată care nu ar fi nici prea puternică încât să subjuge și absorbă răsăritul dar care ar fi destul de tare ca să-l conducă și să-l civilizeze. Acesta ar fi rolul ei: a împărtași orientul de binefacerile civilizației.

Puterea aceasta nu poate fi decât Austria. Niciodată nu Rusia, țara samavolniciei și a corupției oficiale în care marea mulțime a popoului e tot aziatică prin fire și starea ei culturală. Puterea chemată să facă asta nu poate fi decât Austria care ar putea să înțeleagă și să însușească trebuințele tuturor popoarelor orientale spre a-le atrage la sine și a le grupa în jurul său. Un împărat al Austriei care ar înțelege și ar ști să împlinească rolul acesta, ar crea împărăția cea mai puternică și ar fi una din figurile cele mai mari ale istoriei. S'ar adevăra vechi zicătoare: *Austriae est imperare orbi universo.*

Au trecut mulți ani de când am auzit asta dela deputatul belgian, spunea d. Teodorescu. Se pare că nu va veni împăratul care să înfăptuiască asta. Și fără de veste bătrânul monarch a conceput planul de a introduce votul universal și de a pregăti la bătrânețe mari schimbări.

Azi votul universal este în Austria expresia libertății și dreptății naționale; alături de acest progres Ungaria nu va putea să stăruiască în înăpoierea sa în apăsarea minorității prin majoritate. Curând sau târziu votul universal își va exercita efectele sale și asupra Ungariei. Și atunci va veni și timpul când popoarele nemăgăhate vor răsufla, se vor reculege și vor începe

să-și câștige drepturile cuvenite. Cu încetul vor triumfa idealuri culturale mai înalte decât acelea ale unui stat care trăiește numai din asuprirea majorității.

Astfel monarchia devine un far în orient. Lumina ne vine din Viena și ne încălzește inimile, ne umple de nădejdi. Nu mai avem să ne temem de nori grei dela spate.

Ideile acestea sunt împărtășite de toți românii, răspunse corespondentului lui »Reichspost«. Opera începută de Francisc Iosif va fi continuată de energicul său urmaș. Fi-va el poate acel mare suveran de care s'a vorbit? O dorim din toată inima.

Spovedaniile unui om de azi.

Insomnie...

Omoară încet, — și nu știi cine te omoară. Te pîndește acasă, la miezul nopții. N'o vezi. E ascunsă în umbra perdelelor, în aerul înăbușitor, între perne. Și cum ai închis pleoapele, te strânge în brațe, simți o neliniște ciudată. Te răsucești în pat, ca să te scuti de dușmanul nevăzut. Și abia atunci începe să te chinuiască. Ți se înfige în creier și apasă. Apoi, se strecoară în oase, ți le întinde, ți le moaie. Fundul ochilor te doare, te apasă plapuma subțire, aerul greu; deschizi fereastra. Aerul îți intră în ochi, îi strânge, îi înroșește. Un sgomot depărtat, auzi cu capul între perne, îți pare o muzică infernală. Scârțâitul unei mobile ticțatul ciasului te enervează. Lumina viorie a zorilor pătrunde încet și tu n'ai adormit încă. Gîndurile se răsucesc în creier. Toate grijile zilelor de mîine te apasă. Suferințele din trecut îți vin în minte și dor ca altă-dată. Iar bătăile ceasornicului îți intră în inimă ca niște virfuri de pumnal...

Scrisorile.

Avem noi multe obiceiuri rele. Unul de care nu ne dăm seama cît e de rău, fiindcă nici nu ne gîndim vr'odată la el, intr'atîta ne pare de natural, — e acela de-a nu răspunde la scrisori. Intr'o altă țară, cea mai elementară politeță te obligă să răspunzi sau d a sau n u, ordeciteori ți se scrie. Românul nostru însă, pentru care una din marile plăceri e să-și citească dimineața, la cafea, corespondența; — nu se gîndește niciodată că cel care i-a scris, i-a scris ca să primească un răspuns, că acela poate și-a legat toate planurile de de acea scrisoare, că așteaptă nerăbdător, departe. Aiurea, aranjarea corespondenței face parte din programul zilnic al orcărui om cu bun simț. Un om civilizată își desface corespondența la birou, ca să poată răspunde imediat. La noi, însă, puține sunt aceste ferice exemplare de oameni. Mai toți, suntem plictisiți ordeciteori e vorba să scriu unui amic sau unui necunoscut care ne întreabă ceva. Și a nu răspunde unei scrisori, e tot atît de puțin politicos ca a nu-ți scoate pălăria din cap, cînd te salută cineva...

Dumineca.

Plutește ceva în văzduh, ceva solemn, cari-ți spune că e Duminecă azi. Pe stradă sunt soldați și servitoare mai multe ca de obicei. Burghezi cu haine de sărbătoare și cu o droaie de copii după ei, se duc «la plimbare». V'ați uitat vr'odată cu mai multă atenție la nevasta unui burghez, la pălăria ei mai ales? Eu le ador pălăriile astea de Duminecă ale burghezilor. Ador idila familiară care se petrece sub ochii mei: un tată ras, ținînd de mîna un copil ori doi, o nevastă cu pălăria colorată, ținînd de mîna alții. Tatăl umblă tacticos, ridicînd ritmic umbrela mare și foarte groasă la mijloc. Copiii umblă cu capul tot înapoi, aci împiedicîndu-se, aci plîngînd. Mama șterge nasul unuia, se răsfește altuia. Tatăl își mișcă umbrela într-un ritm invariabil.

Soldații trec la brațul servitoarelor abia mișcîndu-și picioarele. E cald. Prăvăliile sunt închise. Cîte un steag atîrnă de vr'o ușă. Idila familiară trece încet, iar eu mă întreb uimit cum de-am apucat atîtea Dumineci și n'am înnebunit încă?

Neg.

INFORMAȚIUNI.

ARAD, 19 Iulie n. 1909.

— **Archiducele Francisc Ferdinand** a trimis d-lui D. Z. Furnică, comerciant din București un ac de cravată încrustat cu diamante ca mulțămire pentru volumul »Din istoria comerțului român« ce i-a fost trimis de d. Furnică.

— **Regele României dorește să cunoască aeroplanul Goliescu.** M. Sa Regele Carol dorind să cunoască avioanele dlui locotenent Goliescu și-a exprimat dorința ca inventatorul noului aparat zburător să facă mai multe experiențe la castelul Peleş. D. locotenent Goliescu a fost încunoștințat de dorința suveranului, printr'un aghiotant regal.

— **Primirea misiunii otomane la castelul Peleş.** Membrii misiunii otomane, Noradunghian-Bey și Hallil-Pașa au sosit Sâmbătă dimineața în Sinaia.

Dela gară au plecat cu trăsurile castelului și au mers la »casa cavalerilor«, — o clădire de lângă castelul princiar, unde au fost găzduiți.

La orele 12, membrii misiunii au fost primiți la castelul Peleş de cătră M. Sa regele, în audiență solemnă, notificînd Majestății Sale suirea pe tron a noului sultan Mahomed V.

La această audiență au mai asistat d. I. Brătianu, președintele consiliului și ministru de externe, Excelența Sa Sefa-Bey, ministrul Turciei, și membrii legațiunii otomane apoi d-nii Bilciurescu și maior Razu, precum și Curtea Regală.

După audiență, membrii misiunii au fost reținuți la dejun, luînd parte membrii familiei Regale și Prințare, primul ministru d. I. Brătianu. Excelența Sa Sefa-bey și membrii legațiunii otomane precum și Curtea regală.

Nu s'a pronunțat nici un discurs.

În timpul mesei a cântat muzica reg. l-a geniu.

După dejun, înalții oaspeți s'au întors la »Casa cavalerilor«, iar la orele 5 d. a., au plecat în automobil, însoțiți de d. Bilciurescu, din ministerul afacerilor străine, mergînd la Azuga.

Seara s'au înapoiat.

Pentru masa de seară, membrii misiunii au fost din nou invitații M. S. Regelui.

Noaptea au dormit la »casa cavalerilor«, iar ieri dimineața au părăsit Sinaia, cu trenul dela orele 6, întorcîndu-se în capitală.

Erl seară, d. I. Brătianu a dat la ministerul de externe, un prînz de 30 tacâmuri în onoarea lor.

— **Sfințirea bisericii din Cacova.** »Se amână sfințirea bisericii, din Cacova deoarece delegatul metropolitan II. Sa d. Episcop al Aradului încă n'a dispus în această cauză«.

— **Un aviz pentru cărturarii noștri.** Primum următoarele rînduri:

București, 3/16 Iulie 1909.

Onor. Redacțiuni a ziarului »Tribuna«

Arad.

De cîteva zile îmi vin știri dela prieteni și cunoșcuți că prin Ardeal și Ungaria umblă pela romîni de frunte un tînăr care pretinde că este însărcinat să iee abonamente la niște tablouri, cari ar fi să se publice sub direcțiunea mea. Mi-se spune că mai mulți bărbați de frunte au crezut și au dat bani acelu tînăr.— Vă rog să anunțați grabnic că acel tînăr este un înșelător ordinar, că din tot ce spune nimic nu este adevărat, că nu am dat niciodată vre-o scrisoare de cuprinsul amintit. S'ar face bine, ca să fie dat pe mîna jandarmilor spre a-și primi pedeapsa cuvenită înșelătorilor. Primiți salutările mele distinse: I. B i a n u.

Crema de vioarele „Ideal“ este mîrgăritarul cremelor. Feței îi dă cooare nespuse de albă; cel mai excelent mijloc pentru conservarea feței contra *sbărciturilor, pistruiilor și sgrăbunșelor*. Efect neîntrecut, grabnic și surprinzător. Prețul unei tegle expediată francată, dacă suma se trimite anticipativ, 1 cor. 10 fil.

Regulator pentru păr, care îi redă părului culoarea originală; prețul unei sticle cu modul de întrebuințare 6 cor. — — — **Mijloc pentru văpsirea părului,** care după o mică folosire negrește foarte frumos părul. Prețul unei sticle cu modul de întrebuințare 2 cor. — — — **Blondine** care dă părului culoarea foarte frumoasă blondă. Prețul unei sticle cu modul de întrebuințare 2 cor. — — — Se pot comanda dela: **MOLDT BÉLA** farmacist, laborator cosmetic **GYERTYAMOS 2 (Temes m.)**

— Logodnă. Elisa Vuc și Nicolae Popovici fidantați. Bocșa-română, Iulie 1909.

— Advocat român în Zărnești. Am onoare a vă aduce la cunoștință, că mi-am transpus cancelaria de avocat la Zărnești (în casa dlui învățător pensionat Pană). Cu stimă: Dr. Ludovic Csato, avocat.

† Florica Moga. În ziua de sfinții apostoli Petru și Pavel a trecut la cele eterne Florica Moga, soția veneratului protopop emerit Ilie Moga, preot în Răbăgani (Bihor). A fost o femeie respectată de toți, o creștină bună și evlavioasă, în înțelesul cel mai larg al cuvintului. Aceasta lovitură a sorții a fost foarte dureroasă pentru bătrînul protopop.

Inmormintarea i-s'a făcut cu pompa cuvenită, participînd protopopul Vasile Papp, asistat de preoții Vasile Papp (Popa) Gh. Popovici (Albești), I. Pop Cimpani, A. Catone (Pap-mezeu), I. Popovici (Rotărești), O. Cristea (B. St. Martin), Cor. Falțuț (Feneriș), T. Popovici (Copăceni) și Petru E. Papp (Pocola). Predica a rostit-o preotul Vasile Papp, făcînd impresie profundă, iar iertăciunea a luat-o protopopul Vasile Papp. Răspunsurile funebre le-au cîntat mai mulți învățători și cîntăreții din Răbăgani. La înmormintare a asistat public numărös, mulți străini și multă inteligență din Beiuș. Veșnică să-i fie memoria!

— Ceii doi Gorki. O întimplare nostimă se poartă în cercurile literare din Paris.

E vorba despre cea din urmă pățanie a lui Gorki, în America.

Într-o zi, autorul «Azilului de noapte» era în Georgetown. Trecînd în fața teatrului, văzu că se reprezenta acolo una din operele sale. Fiindcă n'avea de lucru, el începu să citească afișul. Care nu-i fu mirarea cînd citi jos, cu litere mari, următorul anunț:

«La finele reprezentațiunii, autorul va veni el însuși să salute publicul».

Gorki intră în teatru. Reprezentațiunea nu-l interesă într'atît, fiindcă aștepta sfîrșitul. Ultimul act era gata. Lumea aștepta nerăbdătoare, aplauda și chema pe autor.

Atunci, cortina se ridică din nou și un om apărură pe scenă, salutînd grațios și zîmbînd publicului. Acesta înebunise aproape, aplaudînd. Părea că se dărimă tavanul de zgomotul palmelor.

Atunci, Gorki, se duse la impresariu, îl întrebă «cum devine cazul» și-l rugă să-l prezinte aplaudatului autor. Impresariul se execută în grabă și-l introduse pe scenă:

— Îți recomand pe d. Gorki... Domnul?!

— ...Maxim Gorki! răspunse Gorki cel adevărat. Gorki cel fals înțelese cum stă afacerea și începu să tremure:

Vă rog să nu spuneți nimic!... se ruga el, aproape plîngînd. Am fost angajat în trupă ca să joc pe autorul... Mă grimez după nevoie: odată sunt Suderman, altădată Rostand... Vă rog înc'odată să nu spuneți nimic, că mă dă afară și mor de foame: Sunt tată de familie și-mi rămîn copiii pe drumuri.

Gorki n'a mai făcut scandal ci a întreat, surizînd, pe... interpretul său:

— Cînd joci pe Shakespeare? Să mă chemi și pe mine, fiindcă vreau să-l cunosc!...

x In drogueria lui Dubiniewicz Oszkár din Cluj (Koložsvár), str. Deák Ferencz nr. 8 se poate căpăta chiag litr. 3 cor., aparate de fotografii dela 8—200 cor., Petrol-China cel mai bun mijloc contra mătreței și căderii părului și cărunțirii Prețul 120 cor.

x Tot felul de chipiuri militare și de alte uniforme, apoi ciacăi și calpace din materia cea mai bună și în prețuri ieftine. Fabricate proprii. Weber Pál, măiestru specialist pentru confecționarea chipiurilor. Cașovia (Kassa) Fő utca.

Concerte, petreceri.

— Tinerimea studioasă română din Fărăgău și jur invită cu toată stima la petrecerea de vară ce se va aranja Duminecă în 25 Iulie st. n. 1909 în școala gr. catolică din Fărăgău. Prețul de intrare: de persoană 1 cor. 20 fileri, de familie 3 coroane. Suprasolvirile marinimoase se vor cvita pe cale ziaristică. Venitul curat e destinat în favorul bisericii din loc. Inceputul precis la 7 ore seara. Președintele comitetului aranjator: Petru Goră, preot. NB. De beuturi și incvartirare se îngrijește comitetul; vuptualele rămân în grija familiilor.

Teatru și joc în Ileanda-mare. Tinerimea română, din Ileanda-mare și jur, are onorul de a vă invita, la petrecerea de vară, împreună cu reprezentație teatrală, care se va ținea cu prilejul dării de seamă a dlui deputat din cercul Ilânzii-mari: Dr. Teodor Mihali, în 1 August. st. n. a.

c. în sala restaurantului dela scâlzile din Bizușa (Büdöspataka). Venitul curat este destinat pentru fondul zidirei unei noi biserici gr.-cat. rom. în Ileanda-mare. Ofertele marinimoase se primesc cu mulțămită și se vor cvita pe cale ziaristică. Sunt rugați toți aceia, cari doresc a lua parte, să binevoiască a se considera prin aceasta invitați.

Programul zilei: 1. Dimineața serviciu divin în biserica gr.-cat. din Ileanda-mare; 2. După serviciul divin: darea de seamă a d-lui deputat dr. Teodor Mihali; 3. Seara la orele 8 și jum. reprezentarea piesei teatrale: »Idil la țară«, comedie într'un act — și dans. Comitetul aranjator.

Mulțumită publică.

Familia răposatului protopresbiter Traian I. Maghier, cu inimă frântă de durere în urma pierderii neuitatului soț, tată, so-cru etc. mulțumește și pe aceasta cale tuturor acelor, cari atât prin participare la înmormântarea susamintitului defunct cât și în scris sau grăbit a da expresie condoleanțelor lor.

Saturău, în 17 Iulie 1909.

Familia Maghier.

Economie.

Grindină în comitatul Aradului. Săptămăna trecută o grindină teribilă a bătut hotarul mai multor comune din comitatul Aradului. Sămănăturile comunei Bârsa, grâu și păpușoi, au fost cu desăvârșire nimicite. Tot astfel și alte comune [ca Cicir, Mândruloc, Glogovaț, Măscă și Șiria au fost greu lovite. Nutrețul vitelor încă e puțin, încât oamenii sunt nevoiți să le vînză cu un preț scăzut. Iarna făgăduiește să fie foarte grea.

Tîrgul de bucate din Arad.

17 Iulie 1909.

S'au vîndut azi:

grâu 100 mm.	15.40—60
cucuruz 100 mm.	7.20—80
secară	9.50—60
ovăs	8.50—60
orz	8.10—20

Prețurile sunt socotite în coroane și după 50 klg.

Bursa de mărfuri și efecte din Budapesta.

Budapesta, 17 Iulie 1909.

INCHEIEREA la 1 ORĂ și jumătate:

Grîu pe Iunie 1909	27.48—27.50
Secară pe Oct.	20.08—20.10
Cucuruz pe Iulie	15.58—15.60
Cucuruz nou Mai	14.08—14.10
Ovăs pe Oct.	15.48—15.50
Rapiță pe Aug.	28.60—29.80

Prețul cerealelor după 100 klg. a fost următorul:

Grîu nou		
De Tisa — — — — —	30 K.	80—33 K. 35 fil.
Din comitatul Albei — — —	30 »	35—33 » 35 »
De Pesta — — — — —	31 »	15—33 » 60 »
Bănățanesc — — — — —	30 »	90—33 » 70 »
Ardelenesc — — — — —	32 »	—32 » 20 »
De Bacica — — — — —	31 »	45—32 » 60 »
Secară de calitatea I. — —	19 »	75—20 » 05 »
Secară de calitatea mijlocie	19 »	40—19 » 45 »
Orzul de nutreț, calitatea I.	17 »	40—18 » 40 »
Orzul de calitatea a II. —	16 »	80—16 » 90 »
Ovăs de calitatea I. — — —	18 »	20—19 » 20 »
Ovăs de calitatea a II. — —	18 »	65—16 » 95 »
Cucuruz — — — — —	15 »	85—16 » 05 »
Tărîțe — — — — —	12 »	40—12 » 70 »

Poșta administrației.

Nicolae Neagoe, Mal. Abonamentul D-voastră a expirat la 1 Mai 1909, deci aveți o restanță de 4 cor. pe sem. I 1909.

Pantelimon Ardelean, Dubești. Am îndregreșala. Abonamentul acum e plătit până la Octombrie 1909. Pe anul acesta numai 2 cor. fost plătit.

Alexiu Ardelean, Beiuș. Am primit 12 abonamentul până la finea anului 1909.

BIBLIOGRAFII.

— A apărut: Noua revistă română Direcția G. Radulescu-Motru sumarul N-rului 13: N-tăți: † Profesorul I. Craciunescu. — Vilegiat actorilor noștri la Paris. — Revista reviste Politică: C. Radulescu-Motru. Poporanismul litic și democrația conservatoare. Științe sociale: Dr. I. Duscianu. Sexualitate și caracter. Pedagogia: Th. D. Speranța. Ce citesc elevii noștri. Arta: Vasile V. Hanes. Din trecutul monumentar artistic al Bucureștilor. Literatura: Ion Chiru. Nov. lane Grecu. Prețul unui număr 25 bani.

Au sosit și se află de vînzare la librăria »buna« următoarele cărți:

No. 30 »Căsătoria față de știință, igienă și cială« de Dr. A. Ilescu Lespezi.

Nr. 407. Atacul morii și Inecul, trad., de C. Lecca 30 fil. plus 5 fil.

No. 25 Catechismul Bisericii Buddhiste Miază-zi trad. de Gr. Goilav.

Nr. 406. A. I. Odobescu, Mihnea-Vodă cel și doamna Chiajna 30 fil. plus 5 fil.

Educația sexelor ediția II. de Dr. Ereclieșian. Prețul 1 cor. 50 fil. + 20 fil. porto.

Redactor responsabil Constantin Savu. »Tribuna« institut tipografic, Nichin și ca

Asudarea mânilor!
Asudarea picioarelor!
Asudarea subțioarelor!
încetează în decurs de o oră dacă folosim

„Sudoran“
a lui Molnár.

Copiile epistolelor de recunoștință sunt autentice de notarul public:

Stim. dle farmacist! Medicamentul »SUDORAN« comandat dela Dta, vă mărturisesc, e bun și mă folosit. Primiți mulțămitele mele. Cu stimă Cont. S. P.

On. d. Molnár János, farmacie la »Duhul sfânt« Szombathely. Nu pot înțelăsa ca să nu vă fie cunoscut, că medicamentul d-tale »SUDORAN« contra asudării picioarelor și subțioarelor are efect surprinzător și e nevătămător și cu conștiința liniștită îl recomand oricui. Cu stimă Sz. M. căp. înretr., B.

St. Dle! Din »SUDORAN«, leac contra asudării picioarelor, mânilor și subsuori am procurat încă pentru 3 persoane, și întrebându-i despre rezultate, i-au lăudat foarte. Cu stimă A. S. învățător, Gy.

St. Dle apothecar Molnár! Răspunzând la cartea d-tale, am cea mai mare recunoștință pentru »SUDORANUL« d-tale. Pentru că și eu am suferit în mare măsură de asudarea picioarelor și după doi massage m-a trecut de tot. Am mîntuit și alți mulți cu produsul d-tale și te rog să-mi mai trimiți 2 sticlute — și acestea pentru alții. Am rămas cu stimă G. K. ospătar S.

St. Dle apothecar! Am primit »SUDORANUL« comandat, contra asudării de picioare, mâni și subsuori. Credemă, că cine-l folosește după rețeta prescrisă, îl află de neprețuit. Cu stimă F. E. coafăr, B.

Așa zisul »SUDORAN« contra asudării de picioare, mâni subsuori, pregătit de d-voastră, are un efect atât de excelent și sigur, că cu cea mai bună conștiință îl pot recomanda nu numai celor din patrie, ci și străinătății, întrucât »SUDORANUL« trece mult toate fabricatele străine, de cari m'au folosit până acum. Îți datorez mulțămită, că m'au scăpat de boala neplăcută. Salut R. A. învățător.

Se poate comanda la pregătitorul

Molnár János apothecar în Szombathely

Prețul unui flacon 1 coroană 40 fileri. Un flacon mic de probă 70 fileri.

Numai »Sudoran« provăzut cu marcă să se primească

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI.

SITUAȚIUNE SUMARA

ACTIV

Reserva metalică Aur	87106140
" Trate Aur	34387933
Argint și diverse monete	
Portofoliu Român și Străin	
(*) Impr. contra ef. publice	12573450
" " " " in cont curent	17249791
Fonduri publice	
Efectele fondului de rezervă	
" " " amortisarea imob. și material	
Imobili	
Mobilier și Mașini de Imprimerie	
Cheltuieli de Administrație	
Depozite libere	
" " " & provizoriu	
Compturi curinți	
Compturi de valori	

PASIV

Capital	
Fond de rezervă	
Fondul amortisării imobilelor și material	
Bilete de Bancă în circulație	
Profituri și pierderi	
Dobânzi și beneficii diverse	
Compturi curinți	
" " " & provizoriu	
Depozite de retras	

Scomptul 5%. *) Dobânda 5 1/2%

1909.	
20 Iunie.	27 Iunie.
120752298	121494073
1357302	1277193
57041246	51690330
29628545	29823241
11999910	11999910
15097446	15097446
3152121	3152121
5973956	5975451
704933	704933
919595	944564
107536715	106364215
—	—
11727896	15397144
29168756	31601924
395660719	395522545
12000000	12000000
26711912	26711912
3932048	3932048
242925570	244483130
—	—
1954474	2031240
—	—
107536715	106364215
395060719	395522545

Un candidat de avocat

cu praxă bună
află imediat aplicare pe lângă condițiuni favorabile în cancelaria avocatului

Dr. OCTAVIAN PAVELEA
în Bethlen (com. Szolnok-Doboka).

Sunt de vândut

eventual de închiriat în opidul Năsăud
2 case și grădini.
Lămuriri mai în detalii la redacție.

ANUNȚ.

În prăvălia mixtă a comerciantului
TRAIAN BAICU din Zalatna (com. Albei-inferioare) se caută spre primire

doi învățăcei

din familie bună, cari au cel puțin două clase gimnaziale sau reale și posed limba română și maghiară.
Condițiuni favorabile, creștere bună.
Cu stimă Traian Baicu.

Alexandru Văleanu

magazin de mănuși, de bandaje și de pantofărie ortopedică.
Sighetul-Maramurășului.

Piața principală (Föster).
Beșici de gumă americane, beșici de pește — franțuzești. —
Prezervative femeiești, Clorapi de gumă, suspenzoare, bandaje, mănuși, bandaje „Diana”, — irigatoare. —
Execut după comandă medicală, ghetete orthopedice pentru picioare ori-cât de bolnave și dure — roase. —

In Sibiu (Nagyszeben).

Vanele de baie Stuchlich

O piesă e numai cu 40 de cor.
Incălzește în 3/4 de oră 150 de litri de apă, pentru care consumă ca combustibil numai 10 fileri de cărbuni de lemn.
O vană de neîncălzit numai 24 cor.
Lungimea fundului vanei 122 cm.
:: :: Înălțimea de 60 cm. :: ::
Comandele se efnesc imediat și se trimt cu rambursă.

Gustav Stuchlich
Entengasse 17. HERMANSTADT. Saggasse 15.

Cea mai efină sursă de cumpărat!

BINDER LAJOS
clasornicar și giuvaergiu, în
- MEDGYES -
Marktplatz Numrul 8.
Depozit bogat de totfelul de clasornice de aur, și argint metal și nickel. Articole optice de aur și argint. Ochelari și zvikeri de Rathenov. Articlii de argint de Kina. Reparaturl solide și :: ieftine. ::

Prima fabrică de mașini agricole și întreprindere de săpat fântăni adânci din Sălmar.
SZATMÁR strada Teleky S.
Seful firmei **PROBST MÁTYÁS**
Primește:
instalări de mori de aburi și motoare cu ulei, sfredelirea de fântăni arteriane, conducturi de apă și pompe de apă de orice sistem, aparate pentru uscatul nutrețului, reparații de automobile și de motoare cu benzină și orice lucrări atingătoare de această branșă cu prețuri avantajoase.
Depozit permanent de mașini cu aburi și de pompe.

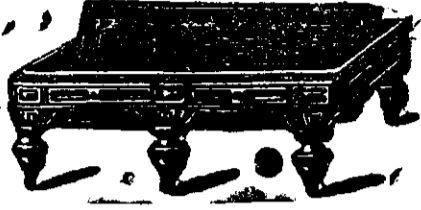
In atențiunea fabricelor de lemnărie!
Recomand
instrumente
din cel mai bun material necesare pentru măsur, sculptor de lemn și dogar, cu prețuri mod. după desemn.
Nagy Mihály
fabrică de instrumente Szabadka Therezia-tér.

Joan J. Popidan,

măsar de edificii, mobile și billiarde în Sibiu.

Se recomandă în atențiunea onor. public din loc și din provincie. Face tot felul de edificii și mobile de școlă, prăvăli și biurouri, montează cafenele și restaurante.

Mai ales atrag atenția on. proprietari de cafenele și restaurante asupra atelierului meu de biliarde, unde le săvârșesc pe lângă prețurile cele mai moderate și garanție.

Fritsch & Connert

atelier de ghete.

Mediaș — Medgyes.

Lucru de mână garantat.

Ghete de șevro pentru domni . . .	K 11'—
„ „ box „ „ . . .	K 11'—
„ „ șevro pt dame cu bumbi . . .	K 10'50
„ „ „ „ cu șirete . . .	K 9'50
Jumătăți de șevro pentru dame . . .	K 8'—
Ghete tari de muncitori dela . . .	K 6'80
Ghete de copii dela . . .	K 3'—

Material de I-a clasă.

ALBERT KLINGENSPOHR

măiestru petrar în Mediaș (Medgyes). ● Filiala în Sibiu (N.-Szeben) 5.

Mare depozit de **monumente mormântale** din piatră : greasă, marmoră, granit și enit și labrador. În urma experienței îndelungate și a cumpărării în mare atât a calității cât și a ieftinătății accesorilor mă află în poziția de a satisface întru toate pretențiunile on. public. Invit on. public să cerceteze depozitul meu frumos asortat. Comenzile se execută punctual.

Cu schițe și prospecte servesc gratuit.

Primește spre executare totfelul de lucrări de zidărie aparținătoare la branșa mea pe lângă serviciu prompt și prețurile cele mai ieftine.

Reparaturile se execută prompt și conștiințios.

TH. SCHMIDT

— mai înainte — väd. Fried. Klein Sibiu — Hermannstadt, Reisporgasse 7.

recomandă noutățile sale de **parasoale și entoutcas** (pentru orice ocaziune) precum și magazinul bine asortat de

plăci pt. doamne și domni de calitate bună, plăcute, durabile și cu prețuri ieftine.

Stofa usuroasă pentru cuverte de mătase și jumătate mătase pe ales executate prompt și neesceptionabil. — Bastoane cu prețuri foarte ieftine. —

Reparaturile se execută prompt și conștiințios.

DROGUERIE.

Dubiniewicz Oszkár

— comerciant de articole medicale, chimice și parfumuri.

Kolozsvár, str. Deák-Ferencz nr. 8.

Chiag litr. 3 cor.

Aparate de fotografiat și tot ce se ține de ele, hârtii și articole chimice. Aparate dela 8—200

Petrol-China cel mai bun mijloc contra căderii părului și cărunțirii. Prețul Cor. 1-2

Dobrowszky Károly

fabricant de cuptoare și magazin de olane în ALBA-IULIA (Gyulafehérvár).

Magazin: în Sibiu la Carol F. Jickeli.

Magazin mare stabil.

Pregătesc olane foarte bune, în stil modern,

„Patent Fűtő Multiplicator”

brevetat, ușor de încălzit, în culorile cele mai frumoase ș. a. brună, verde, elefant înă, alb, samoa, drap, de colorarea ma-

zerei, merie, albastră, vânătă, brună deschisă, castanie, maiolica etc. pardoseală pentru vane de scaldat, din plăci de porțelan fayenc, vetre pentru fierț din porțelan de colorare albă și albastră. Reparez și transform cuptoare vechi, pe lângă garanția de 2-3 ani.

GEORG DÉCSI

măiestru de instrumente muzicale SIBIU, str. Ocnei Nr. 10.

Magazin de tot felul de instrumente muzicale, depozit bogat de cele mai bune coarde.

Primește și execută prompt tot felul de comenzi din provincie, precum reparaază bine și

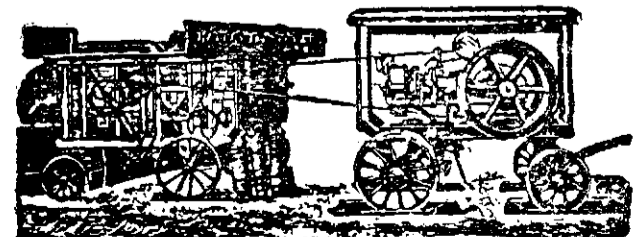
ieftin orice lucrare ce aparține acestei ramuri.

Prima firmă de motoare sudungară.

Schmerek și Szabó

Temesvár-Jószefváros, Bonnáz-u. 14.

Recomandă motoare mănate cu ulei brut, benzină și cu gaz de prima calitate, precum și orice articole tehnice, uleiuri instrumente și mașini. Primește instalațiile de mori pentru măcinat. - Atelier de reparat propriu

Catalog de prețuri se trimite gratuit și francat.